

Jézus Urunk tanítása

2021. május 7.

Jézus Krisztus Urunk:

Köszöntöm testvéreimet, akik el tudtatok jönni a mai napon a meghívás részében. Hisz ma május hónap első pénteki átélésére hívtam és vártam testvéreimet, akik szívetekben megéreztetétek hívásomat.

A május hónap, ahogy kiválasztott testvér is szólt és beszélt felétek, egy örömteli hónap, ahol az Édesanyáról, az Édesanyámról emlékeztetek. De a tanítás is, e hónap tanítása, amely az volt¹, amikor megjelentem a tizenegynek, és felkészítettem őket, hogy hogyan és miképpen cselekedjenek, mert Én elmegyek.

Sokan és sokan nem értik, amikor azt mondtam, hogy Én elmegyek.

Hisz ma két tanítást adtam nektek, mert egyet adtam a mindig megszokott golgotai tanításban, s egyet adtam pedig, amikor ment a Golgota, de mind a kettő ehhez a hónaphoz és az ünnephez tartozik. Az első tanítás, az felétek az volt, mikor a tizenegynek megjelentem, és elküldtem őket a világba, hogy minden teremtménynek hirdessék az *Evangéliumot*. És akik felismerik, és hallgatják, akik hisznek, és ez által megkeresztelkednek, üdvösséget nyernek. És akik nem hisznek, nem ismerik fel, azok pedig a kárhozatra. De az *Evangélium-tanítás*, az gyógyítás minden testvérem számára, aki megnyitott szívvel és lélekkel fogadja az *Evangélium* tanítását. Hisz a tanítás által árad reátok a gyógyítás, amely betöltheti szíveteket, lelketeket, hogy működhessen rajtatok és bennetek. És ha már a gyógyítást felismered és elfogadod, akkor hogyan is van ez a tanításban?

Mert, aki hisz, azok ördögöt űzhetnek ki, kígyót vehetnek kezükbe, mérget ihatnak, és mégsem történik semmi baj velük, mert mivel felismerték az *Evangélium* hirdetésében a gyógyítás tanításának kegyelmét. S akkor megértitek, hogy jelek lesznek, ami által felismeritek azokat, akik elfogadták az *Evangélium-tanítást* a gyógyírben.

Hisz fontos ezen elgondolkodni, hogy valójában ez a rövid tanítás, amely ma először jött felétek és hozzátok, amibe, ha mondatokban kéne mondani, akkor azt mondjátok: „Ó, hát ez tényleg egy rövid tanítás!” Nem egy hosszú pár mondatával, de mégis van neki mondanivalója, ami által önmagadba tudsz nézni, tekinteni, s elgondolkodni, hogy szükséged van-e a gyógyító kegyelemre, amely az *Evangélium* hirdetésével érkezik felétek és hozzátok.

Mert a tanítványokat is széjjelküldtem a világba, és most a jelenben is lehet mondani, hogy itt van a tanítás számotokra, fel kell ismerni, tudni kell elfogadni, szívetekbe zárni, és érezni a kegyelem működését, s akkor meg tudod érteni, hogy

¹ Ezen a napon a Golgota előtti első ajándék-tanítás a következő volt: *A Feltámadott megjelenései* (Mk 16,14–20).

ha ördögöket űztök ki a másik emberből vagy önmagatokból, amikor nem kell félnetek, hogy ha a kígyót a kezetekbe veszitek, mert nem fog megharapni, megcsípni, s nem történik semmi veletek.

És ha mérget iszol? A mérég, az, tudjuk, hogy az ölhet. De ha a mérég úgy érkezik, hogy benned jelen van az *Evangélium-tanítás* hite a gyógyító kegyelemben, és működik rajtad és benned, akkor már nem tud ártani.

Vagy amikor ráteszed a kezedet egy másik testvéredre, a szerettedre, a felebarátodra, az ismerősödre, és gyógyítást árasztasz rája. De a gyógyítás el is indul feléje, csak a gyógyításban arra kell ügyelnetek, hogy valójában a másik felebarát-testvér, szeretted, ismerősöd képes-e befogadni. Hiszi-e az *Evangéliumot* a tanításában, hogy az *Evangélium* által gyógyítás érkezik szívünkhöz, lelkünkhöz.

Mert ha ezek már mind jelen vannak, akkor mit mondtam tanítványaimnak?

– Most Én elmegyek – vagyis Mennybe vétetett szemük láttára –, és elmegyek az Atyához, hogy jobbán helyet foglalhassak.

De akik az *Evangélium* hirdetését felismerték és elfogadták, azokkal együttműködnek a jelek a felismerésében, s akkor lehet érezni a kegyelmet, amely szintén jelen van számotokra, csak meg kell nyílni feléje, hozzája, és befogadni.

Ez volt az egyik tanítás ma felétek. Majdan jött a második tanítás², amely már a golgotai szenvedés-eljárás alatt volt számotokra, nem az elején, amikor ugye, azt a tanítást adtam, hogy a búcsú beszédében elköszönve a tanítványoktól. Hisz mit mondtam nekik?

– Egy rövid idő, amit még veletek töltök, és láttok Engem, és egy rövid idő, amikor nem leszek veletek, és nem láttok Engem. De Nekem el kell mennem az Atyához, hogy elfoglalhassam azt a helyet, amelyet az Atya elkészített Számomra, hogy Én az Atyával egy legyek.

Ennek hallatán szomorúság ül a tanítványok szívéhez, lelkéhez, arcához. De el kell mondanom, hogy a szomorúságot majd öröm váltja fel, mert hogy is folytatódik?

– Bizony, bizony, mondom nektek, ti most szomorkodtok, sírva is tudtok fakadni, hogy itt hagylak benneteket, és elmegyek. De vannak, akik nem sírnak, nem szomorkodnak, hanem öröme váltanak.

A ti szomorúságotokat, a ti könnyeiteket is az öröm fogja felváltani, mert bizony, bizony, mondom nektek, ha Én nem megyek el az Atyához, hogy elfoglalhassam azt a helyet, amely Számomra el van készítve, és az Atyával egy vagyok, s akkor elküldhessem nektek a Szentlelket a Vigasztalóban, amely megerősít majd benneteket, ami által tudjátok, hogy hogyan és miképpen kell a mindennap jelenlétében eggyé válni e tanítás szeretetével, kegyelmével a működés által.

Ezek mind-mind fontosak a megtapasztalásában és a felismerésében. Éreztétek, hogy a szeretet a kegyelmében hogy ölel át, hogy melegít fel, és hogy

² Ezen a napon a Golgota közben elhangzott tanítás a következő volt: *A Lélek, mint Vigasztaló és tanító* (Jn 16,5–7, *Az elválás fájdalma, a viszontlátás öröme* (Jn 16,16–23).

adja meg számotokra a működés jelenlétét a felismerésében. S akkor már nem kell szomorkodni, nem kell sírni, hogy elmegyek, és itt hagylak benneteket, mert egy rövid idő, és már nem láttok Engem, és egy rövid idő, amikor látni fogtok, mert az Atyával egy vagyok, és ez által el tudom küldeni számotokra a Vigasztalót, hogy töltsé be szíveteket, lelketeket, hogy működhessen rajtatok és bennetek.

S ennek reményében ez a tanítás azt tükrözi számotokra, hogy ugye, az elsőben azt mondtam, hogy az *Evangélium* tanítása, amit, elküldtem a tanítványaimat széjjel a világban, hogy minden teremtménynek hirdessék az *Evangéliumot*. Itt nincsen még válogatás, ahogy néha ti mondjátok, hogy „majd ki vagyunk válogatva, hogy ki az, aki hallgathassa, és ki az, aki nem”. Én itt azt mondtam tanítványaimnak, hogy:

– Menjetekek széjjel a világban, és hirdessétek az *Evangéliumot* minden teremtménynek.

Tehát itt *mindenki* meghívott.

Ugye, hogy volt ez egy másik tanításban?

Sokan vannak a meghívottak, de kevesen a választottak, akik megjelennek.

Tehát most még a meghívást adom számotokra. Hogy hányan lesztek választottak a felismerésben, ez szintén rajtatok és bennetek van jelen a működés-kegyelem által.

Hogy fel kell ismernünk, hogy a tanítás valójában mit nyújt, hova tartozom, hogyan szeretném kialakítani a mindennapi életemet, és hogyan akarok – nem is, hogy akarok, hanem szeretnék haladni a meghívásomban, a küldetésemben ezen az úton, amely jelen van, amelyre rálépünk, s amelyen szeretnék haladni végig a felismerésben, a mindennapokban.

Mivel láttam több testvérem szívét a nyitottságban, amikor kiválasztott Mária testvérem szólt felétek és hozzátok, és hogyan is mondtotta számotokra?

– A Szentlélek kiáradása előtt vagyunk. De hogy ma részesülhetünk-e a Szentlélek kegyelmének ajándékában, azt nem tudom nektek megmondani. De ha vágyakozunk, és kérjük önmagunknak, akkor reménykedjünk, hogy Jó Jézus Krisztus Urunk felismeri a mi vágyakozásunkat, a mi reményünket, s akkor talán megajándékozhat bennünket.

Hát most eljött számotokra ez a *talán*. Hisz láttam, akik figyelmesen részt vettetek kiválasztott testvérem, Mária beszéde által, hisz szinte mondhatom számotokra, hogy felkészített benneteket, hogy ha van bennetek vágy az elfogadáshoz, akkor cselekedni kell. És a cselekvés egyre több és több testvér által megjelent, és így most azt kérem majd tőletek, hogy ismételten figyeljetek egymásra, fogjátok össze majd láncban kezeiteket, hogy a Szentlélek kiáradásának kegyelme, ajándéka, fényének sugara a lángcsóvában végig tudjon menni rajtatok, bennetek, hogy megerősödjetekek. Hisz úgy is – a ti szavakat használva – elég zűrzavaros és nehéz a mindennapi élet jelenléte. Ezért szeretnék benneteket megerősíteni, hogy érezzétek a Szentléleknek fényének, csóvájának, lángjának melegségét, hogy áradjon reátok.

De ugye, nemcsak önmagatokra gondoltok ismételten!

Várom, míg kialakul a lánc, végig-végig, minden testvéren.

Kérlek, testvéreim, a vágyakozás a várakozásában elért Szívemhez, Lelkemhez. Hisz kiválasztott Mária testvéretek felkészített a beszéde által, hogy „reménykedjünk e kegyelmi ajándékban”.

Az ajándék, ahogy ti szoktátok mondani: „Hát talán majd megkaphassuk.”

A talánban most jelen van.

Kérlek, nyissátok meg szíveteket, legyetek felkészültek, hogy befogadhassátok, ahogy felkészítettem tanítványaimat, mielőtt eltávoztam, Mennybe vétetve, hogy elfoglalva a helyemet az Atya jobbján, és majdan, ez által, elküldhessem számukra a Vigasztalót. A tanítványok megértették, felkészültek, eggyé váltak, és várták a Szentléleknek ajándékát és kegyelmét.

Íme, ma Én, Jézus Krisztus Uratok, kiválasztott Mária testvér által árasztom most felétek a Szentlélek kegyelmét, hogy minden testvérem felett jelenjen meg a melegségében a lángcsóva, áradjon reátok, töltsse be szíveteket, lelketeket, hogy működhessen rajtatok, teret adva a működéshez. És ne az akaratotok, hanem inkább a szeretetetek győzzön, hogy „a szeretetben szeretném elfogadni, a szeretetemben engedem, hogy működjön rajtam és bennem, és a szeretet változtasson meg, hogy a szeretetben tudjak eggyé válni e csodás ajándékkal, a kegyelemmel”.

Jöjj, Szentlélek, fénysugár! Áradj minden testvéremre. Íme, nézd, nyitott szívvel és lélekkel vesznek részt, hogy befogadhassák e kegyelmet az ajándékban, ami most felmelegíti, megerősíti, és ez által készen álltok a mindennap meghívott út, küldetés-, követésében.

Hisz hogy mi vár még reátok, nem tudjátok. Ezért erősítelek, hogy készen állhassatok akkor is, amikor úgy érzitek néha, hogy „összetörtem”. De amikor összetörsz, kétségbe esel, és úgy érzed, magadra maradtál, akkor jusson eszedbe, szíveddel, e kegyelmi ajándék, ami most reátok áradt, ami most betöltötte szíveteket, lelketeket, egész lényeteket, hogy működhessen rajtatok és bennetek.

Majdan, mikor kimentek a szeretet házába, és mielőtt megkezdénétek a szentmise-áldozat bemutatását, akkor előtte szívből és szeretettel énekeljétek el a „Szállj szívünkbe, Nagy Isten” két versszakát, és akkor is összefoghassátok kezeiteket ti, akik jelen vagytok a pásztorral, mert a pásztor fogja árasztani ott számotokra ismételt a melegséget az ének alatt, hogy betölthessétek szíveteket, lelketeket, mint ahogy most, és ezzel a feltöltött lélekkel, ami működik rajtatok, bennetek, felkészültök a szentmise áldozatára, hogy eggyé váljatok a kegyelemmel.

Ennek reményében most áradjon reátok áldásom, ami ma a kegyelem, a szeretet, az öröm és a béke ajándéka a Szentlélek kegyelmével.

Most reátok áradt, betöltötte szíveteket, lelketeket, egész lényeteket, hogy működjön rajtatok és bennetek.

Az Atya, a Fiú és a Szentlélek.

És a Szentlélek kegyelme, e fény meleg lángcsóvája öleljen át, melegítsen fel benneteket, és amikor majd haza tértek otthonaitokba, a szeretteiket is átölelhetitek, hogy részesülhessenek általatok a kegyelemben.

Jelen lévő testvérek:

Dicsőség Neked, Istenünk!